

Deer lacht Guurtje nou om....

De juf op de lagere school in Oudeschild, Guurtje van Sijp, was niet zo'n opgewekt mens. Ze liep met gebogen hoofd op straat, een groet of een knikje kon er nauwelijks vanaf. Guurtje was van jongs af aan al serieus, plichtsgetrouw en ingehouden geweest. Niemand had haar ooit zien lachen, behalve die ene keer....

Het weer was al dagenlang net als haar stemming, somber, grijs en grauw. Het water kwam met bakken uit de lucht. Toen het zonnetje eindelijk weer doorbrak, besloten Guurtje en haar vader een ommetje te maken. Ze liepen een flink eind vanaf de haven over diek. Vader kloste met zijn klompen door het natte gras. Bij de Hornt wilde vader rusten en ging hij even op een hek zitten. Rondom het hek was geen gras, maar was de grond modderig en vertrapt door de schapen. Het koeientouwte waar het hek mee vastgemaakt was, zat niet helemaal goed aan de paal geknoopt. Nadat vader goed en wel zat, begon het hek te wankelen en de klompen en schapenkeutels vlogen door de lucht en met een doffe dreun belandde hij op de grond!

Guurtje die dit schouwspel had gezien, begon onbedaarlijk te lachen.

Hahahahahahaha, hahahahaha! Ze kon niet meer stoppen met lachen. Mijn opa, Arie Pieter Dalmeijer, die het hele voorval had gezien vanaf zijn land van onder diek, snelde toe om vader Van Sijp overeind te helpen uit de modder. Guurtje lachte nog steeds, de tranen liepen haar over de wangen. Sindsdien was het seggie in Skil bij leedvermaak 'Deer lacht Guurtje nou om....'

*Liesbeth Rijk
Den Burg*